

ความส่วนแห่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 5

โปรดอ่านหน้า "พระเยซูคือเพื่อนของเด็ก ๆ ทั้งหลาย" และตอบคำถามต่อไปนี้

- 1 พระเยซูทรงสนใจผู้ใหญ่เท่านั้น (จริง หรือ ไม่จริง)
- 2 จงเติมคำที่ขาดในข้อพระคัมภีร์นี้ "พระเยซูตรัสว่า จงยอมให้ _____ เข้ามาหา _____ อาย _____ เปาเลีย เพราะว่าอาณาจักรของ _____ เป็นของคนเข่นเดือดอย่างนั้น"
- 3 เมื่อคนหนึ่งมาจากบ้านของไยรัสและบอกเขาว่า "ลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว ไม่ต้องรบกวนท่าน อาจารย์ต่อไป' พระเยซูตรัสว่าอะไร? _____
- 4 เมื่อพระเยซูเดินเข้าไปในตึกของไยรัส พระองค์ไม่ยอมให้ผู้ใดเข้าไปเว้นแต่ใครบ้าง? _____
- 5 สำหรับผู้ที่วางแผนใจในพระเยซู ความตายไม่ได้เป็นสิ่งที่น่ากลัว แต่เปรียบได้กับอะไร? _____
- 6 เมื่อพระเยซูจับมือเด็กหญิงคนนั้นและตรัสว่า "ลูกเอ่ย จงลุกขึ้นเดิน" มีอะไรเกิดขึ้น? _____
- 7 เด็กชายคนนั้นที่ถวายอาหารของเขากับพระเยซูได้ถวายขนมบารลี _____ อัน และปลา _____ ตัว และเวลาเขากับเดนเสร็จแล้ว เขายังได้ขนมบารลี _____ กระบุงเต็ม
- 8 สาวกคนหนึ่งที่ได้นำเด็กชายคนนั้นมาหาพระเยซูคือใคร? _____
- 9 คนที่รับประทานอาหารในวันนั้น นับแต่ผู้ชาย มีประมาณกี่คน? _____
- 10 ผู้นำและเจ้าของชีวิตที่ประเสริฐที่สุดคือผู้ใด? _____

พระเยซูคือเพื่อนของเด็ก ๆ ทั้งหลาย

ใครเป็นผู้นำในชีวิตของท่าน? และท่านอยากรจะเป็นเหมือนใคร? ในโลกนี้มีพัน ๆ คนที่นำตามและนำหันถือ เช่นนักวิทยาศาสตร์ที่ฉลาด นายแพทย์ พยาบาล นายพลเอกในกองทัพบก หัวหน้าในประเทศต่าง ๆ นักร้อง นักเขียนและนักกีฬา ท่านเคยคิดว่าอยากรจะเป็นเหมือนคนเช่นนี้ไหม? แต่ตอนท่านอยากรจะเลือกผู้ที่ชื่อสัตย์ อธิษฐาน และกล้าหาญในการทำดีและการช่วยผู้อื่น เวลาเลือกคนแบบนี้แล้วท่านจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับคนนั้นเพื่อจะเป็นเหมือนเขา และตามอย่างเขาได้

ทั่วโลกนี้มีหลายล้านคนที่ได้เลือกพระเยซูคริสต์เจ้าให้เป็นผู้นำและเป็นวีรบุรุษในชีวิตเชา พระเยซูทรงเชิญให้ท่านติดตามพระองค์ด้วย พระเยซูทรงสนใจทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ๆ เพราะพระองค์เคยเป็นเด็กเหมือนกัน

พระเยซูทรงยอมรับพวกเด็ก ๆ

พระเยซูทรงรักเด็ก ๆ ทั้งหลายและต้องการจะช่วยให้รอด เป็นผู้นำ และเพื่อนของเข้า พระองค์ต้องการจะเป็นเพื่อนของท่านเสมอ

เมื่อพระเยซูยังอยู่ในโลกนี้ “ขณะนั้นเข้ามาเด็กเล็ก ๆ มาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงถูกต้องตัวเด็กนั้น แต่เหล่าสาวกห้ามปramaคนที่พาเด็กมานั้น เมื่อพระเยซูทรงเห็นดังนั้นก็ไม่พอใจทั้ง จึงตรัสแก่เหล่าสาวกว่า ‘จงยอมให้เด็กเล็กฯ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขามาเลย เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนเช่นเด็กอย่างนั้น เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็กฯ ผู้นั้นจะเข้าในอาณาจักรนั้นไม่ได้’ แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็ก ๆ เหล่านั้น วางพระทัศณ์บนเข้าแล้วทรงอวยพรให้” (หนังสือมาระゴ บทที่ 10 ข้อ 13-16)

เด็กหญิงที่มีอายุ 12 ปี

“นี่แหละ มีชายคนหนึ่งชื่อไยรัส เป็นนายธรรมศาลา มากرابลงที่พระบาทพระเยซู อ้อนวอนพระองค์ให้เสด็จเข้าไปในเรือนของเข้า เพราะว่าเขามีบุตรสาวคนเดียว อายุประมาณสิบสองปี และบุตรสาวนั้นนอนป่วยอยู่เกือบจะตาย. . . มีคนหนึ่งมาจากบ้านนายธรรมศาลา บอกเขาว่า ‘ลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว ไม่ต้องรบกวนท่านอาจารย์ต่อไป’ ฝ่ายพระเยซูเงื่อๆ ให้ยินดีตรัสแก่เขาว่า ‘อย่ากลัวเลย จงเชื่อเท่านั้นและลูกจะหายดี’ เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในเรือน พระองค์ไม่ทรงยอมให้ผู้ใดเข้าไป เว้นแต่เปโตร ยากอบ โยห์น และบิดามารดาของเด็กนั้น คนทั้งหลายจึงร้องให้รำไรพระเด็กนั้น แต่พระองค์ตรัสว่า ‘อย่าร้องให้เลยเข้าไม่ตาย แต่นอนหลับอยู่’” (ดีนะ สำหรับผู้ที่วางแผนใจในพระเยซู ความตายไม่ได้เป็นสิ่งที่น่ากลัว) “คนทั้งปวง ก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์ เพราะรู้ว่าเด็กนั้นตายแล้ว ฝ่ายพระองค์ทรงไล่คนทั้งหมดออกไปแล้วทรงจับมือ เด็กนั้น ตรัสว่า ‘ลูกเอ่ย จงลุกขึ้นเด็ด’ แล้วจิตวิญญาณก็กลับเข้าในเด็กนั้น เขาจึงลุกขึ้นทันที พระองค์จึงตรัส สั่งให้เอาอาหารมาให้เขากิน” (หนังสือลูกา บทที่ 8 ข้อ 41-42, 49-55) เรื่องนี้นำประخلاف

อาหารของเด็กชายคนหนึ่ง

“หลังจากนั้นพระเยซูก็เสด็จไปข้ามทะเลลิสี คือทะเลที่เบรเรียส คนเป็นอันมากได้ตามพระองค์ไป เพราะเขาเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อบรรดาคนป่วย พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขากะยา และประทับกับเหล่าสาวกของพระองค์ที่นั่น ขณะนั้นใกล้จะถึงปีสกาซึ่งเป็นเทศกาลเลี้ยงของพากิยาแล้ว เมื่อพระเยซูทรงเยี่ยมพักตร์ทอดพระเนตรและเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟิลิปว่า ‘เราจะซื้ออาหารที่ไหนให้คนเหล่านี้กินได้’ พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟิลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่า พระองค์จะทรงกระทำประการใด ฟิลิปทูลตอบพระองค์ว่า ‘สองร้อยเหรียญเดนาริอันก็ไม่พอซื้ออาหารให้เขากินกันคนละเล็กคนละน้อย’ สาวกคนหนึ่งของพระองค์คืออันดรูว์ห้องชายของซีโมนเปเตอร์ ทูลพระองค์ว่า ‘ที่นี่มีเด็กชายคนหนึ่งมีขนมบารลีห้าก้อนกับปลาเล็ก ๆ สອองตัว แต่เท่านั้นจะพออะไรกับคนมากอย่างนี้’ พระเยซูตรัสว่า ‘ให้คนทั้งปวงนั่งลงเด็ด’ ที่นั่นมีหญ้ามาก คนเหล่านั้นจึงนั่งลง นับแต่ผู้ชายได้ประมาณห้าพันคน แล้วพระเยซูก็ทรงหยิบขนมปังนั้น และเมื่อขอบพระคุณแล้วก็ทรงแจกแก่พากสาวก และพากสาวกแจกแก่บรรดาคนที่นั่งอยู่นั่น และให้ปลาด้วยตามที่เข้าประทาน เมื่อเข้าทั้งหลายกินอิ่มแล้ว พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า ‘จงเก็บเศษอาหารที่เหลือไว้ เพื่อไม่ให้มีสิ่งใดเสียไป’ เขาจึงเก็บเศษขนมบารลีห้าก้อนซึ่งเหลือจากที่คนทั้งหลายได้กินแล้วนั้น ใส่กระบุงได้ลิบสองกระบุงเต็ม เมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งพระเยซูได้ทรงกระทำ เขายกพูดกันว่า ‘แท้จริงท่านผู้นี้เป็นศาสตราพยากรณ์นั้น ที่ทรงกำหนดให้เข้ามาในโลก’” (หนังสือ約翰福音書 6 ข้อ 1-14)

แห่นอน เด็กชายคนนี้รู้สึกประหลาดใจอย่างยิ่งเมื่อเข้าได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระเยซูได้กระทำด้วยขนมห้าอันและปลาสองตัวของเขาน เช่นเดียวกัน เวลาท่านถวายทั้งกายและใจในพระหัตถ์ของพระเยซู พระองค์ ยอมรับและใช้เพื่อจะช่วยให้เป็นพรแก่หลาย ๆ คน ถ้าเด็กชายคนนี้ไม่ยอมถวายขนมและปลาของเขากับพระองค์ เรื่องนี้จะเป็นอย่างไร? ท่านเองล่ะ ยอมถวายชีวิตของตนแก่พระองค์หรือไม่? พระเยซูคือเพื่อนที่ดีที่สุด

พระเยซูตรัสว่า ‘ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา’ (หนังสือ約翰福音書 15 ข้อ 14)

ความส่องแหน่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 6

โปรดอ่านหน้า "พระเยซูคือผู้เลี้ยงที่ดี" และตอบคำถามต่อไปนี้

- 1 จงเติมคำที่ขาดในข้อพระคัมภีร์นี้ "เรา _____ ได้ _____ เสียแล้ว เช่นเดียวกับ _____ กิ _____ ตาม _____ ของ _____"
- 2 ใครไม่ประณญาให้สักคนหนึ่งพินาศไป?
- 3 ในหนังสือลูกา บทที่ 19 ข้อ 10 ได้กล่าวว่าอะไร?" _____ "
- 4 พระเยซู คือผู้เลี้ยงที่ดี ทรงยอมทำอะไรเพื่อเรา?

- 5 พระเยซูทรงทราบชื่อของท่าน (จริง หรือ ไม่จริง)
- 6 พระเยซูตรัสว่า ผู้ที่เป็นของพระองค์ได้ทำสองสิ่ง จงเติมคำที่ขาดในข้อนี้และท่านจะรู้ว่าสองสิ่งนั้นคืออะไร "แกะของเรา _____ และเรารู้จักแกะเหล่านี้ และแกะนั้น _____ "
- 7 พระเยซูทรงช่วยป้องกันพากของพระองค์และจะได้นำเข้าไปถึงที่ไหน?
- 8 ผู้ที่วางใจในพระเยซูไม่ต้องกลัวอะไร?

พระเยซูคือผู้เลี้ยงที่ดี

ท่านเคยต้องการผู้หนึ่งผู้ใดที่มีกำลังและสติปัญญาเพื่อจะป้องกันรักษาท่านไหม? พระเยซูคือผู้นั้นและพระองค์เคยตรัสว่า พระองค์ทรงเอาใจใส่ต่อเราทั้งหลายเหมือนที่ผู้เลี้ยงแกะที่ดีเอาใจใส่ต่อแกะของตน

ในประเทศไทยสราelo ที่พระเยซูทรงอาศัยอยู่นั้น ผู้เลี้ยงแกะได้เก็บปุ่งแกะของตนไว้ในคอทุก ๆ คืน ในเวลาสุ่งเช้า ผู้เลี้ยงก็ได้เรียกชื่อแกะแต่ละตัว และเดินไปข้างหน้าของผู้เลี้ยงแกะนั้นเข้าได้นำมันไปที่ที่หนึ่งซึ่งมีหัญญากและน้ำ ผู้เลี้ยงแกะนั้นได้ถือไม้เท้าเพื่อจะป้องกันแกะตัวนั้นไว้จากสัตว์ที่มีอันตราย แต่ถ้าหากว่ามีแกะใด ๆ ที่ไม่ได้พึงสุขของผู้เลี้ยงและหนีไป แกะตัวนั้นอาจหายไปในภูเขาซึ่งมีเต็卓หินหรือในทุบเข้าซึ่งมีทั้งสุนัขป่าที่อยู่ในถ้ำและนกเหยี่ยวที่บินไปมาในอากาศซึ่งอาจจะส่งแกะตัวนั้นกินเสียได้ ผู้เลี้ยงก็ต้องระวังตัวมากในเวลาที่เข้าพยาามจะช่วยแกะตัวนั้นให้พ้นจากภัย

ต่อไปนี้คือเรื่องซึ่งพระเยซูทรงเล่าเกี่ยวกับแกะตัวหนึ่งที่หายไปจากผู้เลี้ยงของมัน “ในพวกร่านมีคนใดที่มีแกะร้อยตัว และตัวหนึ่งหายไป จะไม่ลงเก้าสิบเก้าตัวนั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้า และไปเที่ยวหาตัวที่หายไปนั้น จนกว่าจะได้พบหรือ เมื่อพบแล้วเขาก็ยกขึ้นใส่ป่าแบกมาด้วยความประเสริฐ เมื่อมาถึงบ้านแล้ว จึงเชิญพากนิตรสหายและเพื่อนบ้านให้มารอagem กัน พุดกับเขาว่า ‘จะยินดีกับข้าพเจ้าเด็ด เพราะข้าพเจ้าได้พบแกะของข้าพเจ้าที่หายไปนั้นแล้ว’” (หนังสือลูกา บทที่ 15 ข้อ 4-6)

เรื่องนี้เปรียบเทียบกับตัวเราและพระเยซูได้ พวกราเป็นเหมือนแกะตัวนั้นที่หายไปเพราะว่าเราทุก ๆ คนเคยทำผิดและอยู่ห่างจากทางของพระเจ้า ในข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งมีอยู่ว่า “เราทั้งหลายได้หลงทางไปเสีย และเข่นเดียวกับแกะ เราต่างคนก็หันไปตามทางของตนเอง และพระเยโฮวาห์ทรงให้บาปผิดทั้งหมดของพวกราตกอยู่กับเข้าผู้นั้น” (หนังสืออิสยาห์ บทที่ 53 ข้อ 6) พระเยซูคือผู้เลี้ยงที่ดีที่สุดคงมาจากสวรรค์เพื่อจะแสวงหาพวกรา พระเยซูตรัสว่า “อย่างนั้นแหละ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ไม่ทรงโปรดคนใดให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้ลักษณะพินาศไปเลย” (หนังสือมัทธิว บทที่ 18 ข้อ 14) และพระองค์ตรัสอีกว่า “พระว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (หนังสือลูกา บทที่ 19 ข้อ 10)

พระเยซูทรงเป็นห่วงเรามากมาย “และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนก็ทรงสงสารเข้าด้วยเข้าอิดโรยกระจัดกระจาดไปดุจปุ่งแกะไม่มีผู้เลี้ยง” (หนังสือมัทธิว บทที่ 9 ข้อ 36)

และพระเยซูตรัสว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นย่อมஸະชีวิตของตนเพื่อปุ่งแกะ และแกะย่อมฟังเสียงของท่าน ท่านเรียกชื่อแกะของท่าน (ใช่ พระเยซูทรงทราบชื่อของท่าน) และนำออกไป เมื่อท่านต้อนแกะของท่านออกไปแล้วก็เดินนำหน้า และแกะก็ตามท่านไป เพราะรู้จักเสียงของท่าน เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี และเรารู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา เพมื่อพระบิดาทรงรู้จักเรา เราก็รู้จักพระบิดาด้วย และชีวิตของเรา เราย่อมเพื่อปุ่งแกะ แกะอื่นซึ่งมีได้เป็นของคอกนี้เราก็มีอยู่ แกะเหล่านั้นเราก็ต้องพามาด้วย และแกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเรา และจะรวมเป็นปุ่งเดียว และมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว” (หนังสือโยห์น บทที่ 10 ข้อ 11, 3-4, 14-16)

พระเยซูตรัสว่า “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะนั้น และแกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้” (หนังสือโยห์น บทที่ 10 ข้อ 27-28)

ผู้เลี้ยงที่ดีของเรา

ท่านพูดได้ใหม่ว่า "ข้าพเจ้าเคยเป็นเหมือนแก่ตัวนั้นที่หายไป แต่พระเยซุสรงพบข้าพเจ้าแล้ว เดียวันนี้ พระเยซุเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้าและข้าพเจ้ายอมฟังเลี้ยงของพระองค์และยอมตามพระองค์ไป" ถ้าท่านพูดอย่างนั้นได้ ท่านคงชอบบทเพลงนี้คือบทเพลงสรรเสริญ บทที่ 23 ที่ยกมาจากพระคัมภีร์เดิม บทนี้สอนว่า พระเยซุทรงช่วยป้องกันพากของพระองค์และได้นำเข้าไปถึงสรรค์ด้วยความปลดภัย

บทเพลงสรรเสริญ บทที่ 23

"พระเยโฮวาห์เป็นผู้ทรงบารุงเลี้ยงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขาดสิน พระองค์ทรงโปรดให้ข้าพเจ้านอนลงในที่มีหญ้าเชี่ยวสุด ทรงนำข้าพเจ้าไปริมฝั่งแม่น้ำที่สงบเงียบ พระองค์ทรงโปรดให้จิตใจข้าพเจ้าฟื้นชีนขึ้น ทรงพา ข้าพเจ้าไปตามทางขอบธรรมเพระเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ว่าข้าพเจ้าจะดำเนินไปตาม ห่วงเข้าอันมีดีแห่งความตาย ข้าพเจ้าจะไม่กลัวอันตรายเลย เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วยข้าพเจ้า ไม่ทันทกร และท่านพระกรของพระองค์ทรงประเล้าประโลมข้าพเจ้า พระองค์ทรงจัดเตรียมโต๊ะไว้ต่อหน้า พากศัตรูสำหรับข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงชโลมศีรษะข้าพเจ้าด้วยน้ำมัน จอกดีมของข้าพเจ้าเต็มล้นอยู่ พระเมตตาและพระ กรุณาคุณคงจะติดตามข้าพเจ้าไปตลอดวันคืนแห่งชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะ อาศัยอยู่ในพระบรมมหาราชวังของพระเยโฮวาห์เป็นนิจกาน"